

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/103/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200520
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3011200520.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľov 1/ Z. I., bytom Y., 2/ M. G., bytom Y., 3/ Z. I., bytom Y., 4/ K. P., bytom Y., 5/ Z. K., bytom Z., zastúpená spolu s navrhovateľkami 2/ a 4/ navrhovateľom 1/ proti odporcovi Obvodnému pozemkovému úradu v Trenčíne, Nám. Svätej Anny 7, Trenčín, za účasti 1/ Poľnohospodárske družstvo Zámotie, Psotného 12, Trenčín, 2/ Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdková 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2011/00033-6 zo dňa 15.06.2011, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 24Sp/6/2011-43 zo dňa 17. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 24Sp/6/2011-43 zo dňa 17. apríla 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne rozhodnutím č. sp.: 2011/00033-6 zo dňa 15. júna 2011 rozhodol podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), že navrhovatelia spĺňajú podmienky § 3 ods. 1 písm. t/ zákona na priznanie vlastníctva k spoločným lesom bývalých urbárikov obce Veľké Záblatie a Rybáry, ktoré boli odovzdané Krajskej správe lesov Bratislava, a ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve PD Zámotie Trenčín, ktoré je povinnou osobou v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 zákona a dňom právoplatnosti rozhodnutia sa im navráti v určenom podiele vlastníctvo k pozemkom k. ú. L., pôvodná pkn. parcela č. 1447, orná pôda, parc. č. E KN 1447, 2769 m², LV č. XXXX, č. 1448, orná pôda, 1448, 4428 m², LV č. XXXX, č. 1559/1, orná pôda, 1559/1, 1642 m², LV č. XXXX, č. 1048, orná pôda, 1048/1, 9034 m², LV č. XXXX, č. 1068, orná pôda, 1068/1, 11921 m², LV č. XXXX.

V odôvodnení rozhodnutia o. i. uviedol, že v tomto rozhodnutí sú riešené nehnuteľnosti bývalých urbárikov, zapísané v PKV č. 21 a PKV č. 96, z ktorej sa prepísali do PK vložky č. 720 a časti predmetných parciel, ktoré nie je možné vydať do vlastníctva oprávnenej osoby pre zákonné prekážky, budú riešené v ďalšom rozhodnutí.

II.

Krajský súd v Trenčíne, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľov proti rozhodnutiu správneho orgánu, napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu č. 2011/00033-6 zo dňa 15.06.2011 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil, pretože dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že z administratívneho spisu zistil, že vo veci ide o ďalšie rozhodnutie, keďže pôvodné rozhodnutie zo dňa 19.11.2007 bolo zrušené rozsudkom krajského súdu. Odporca doplnil dokazovanie, posúdil postavenie navrhovateľov ako oprávnených osôb a rešpektujúc názor súdov rozhodol o nároku oprávnených osôb, podľa reštitučného titulu uvedeného v § 3 ods. 1 písm. t/ reštitučného zákona. Oprávnené osoby podali odvolanie, v ktorom namietali, že nebolo rozhodnuté o všetkých nehnuteľnostiach, na ktoré si uplatnili nárok. Odporca ale v rozhodnutí uviedol, že o ďalších nehnuteľnostiach vydá samostatné rozhodnutie, preto sa súd touto námietkou nezaoberal. Navyše na pojednávaní dňa 17.04.2012 odvolatelia uviedli, že s napadnutým rozhodnutím súhlasia, nemajú voči nemu žiadne námietky a považujú ho za zákonné, preto súd viazaný dôvodmi odvolania napadnuté rozhodnutie ako zákonné potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľom, ktorí v konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal.

III.

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia včas odvolanie, v ktorom uviedli, že si uplatnili nárok na navrátenie vlastníctva k častiam spoločných nehnuteľností bývalých urbárikov, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. 21, 96, 144, 146, 149, 162 a 720 k. ú. L. v súlade so zákonom, pretože bol preukázaný prechod spoluvlastníckeho podielu z ich právneho predchodcu Jozefa Vaňu st. na štát, resp. inú právnickú osobu z dôvodu podľa § 3 ods. 1 písm. t/ zákona. Odporca v rozhodnutí rieši iba pozemky uvedené na prihláške z roku 2004, a neberie do úvahy ďalšie v zmysle predložených dokladov a neriadi sa rozsudkom zo dňa 10.11.2009, v ktorom sú uvedené všetky PKV, ktoré žiadajú v reštitúcii vrátiť. Žiadajú preto, aby najvyšší súd vec prešetril a zaviazal odporcu na vykonanie potrebných opatrení pre navrátenie vlastníctva, hlavne sa jedná o parcely zapísané vo vl. č. 146, 162 a 720.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vo svojom rozhodnutí z 15.06.2011 riešil len parcely z tých PK vložiek, na ktoré si oprávnené osoby uplatnili reštitučný nárok. Na parcely, ku ktorým nebolo možné navrátiť vlastníctvo, bude vydané samostatné rozhodnutie. Navrhuje preto odvolaniu nevyhovieť a rozsudok krajského súdu potvrdiť.

K odvolaniu sa vyjadril aj Slovenský pozemkový fond s tým, že odvolanie navrhovateľov považuje za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil v celom rozsahu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250j ods. 3 O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) minimálne päť dní vopred a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. júla 2013.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho

orgánu, ktorým rozhodnutím odporca v rámci konania podľa reštitučného zákona navrhovateľom priznal vlastnícke právo k špecifikovaným nehnuteľnostiam v žiadanom podiele.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či krajský súd posúdil vec správne, keď potvrdil preskúmané rozhodnutie odporcu, najmä či sa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Ako vyplýva z obsahu spisu, podstatnou a vlastne jedinou námietku navrhovateľov uplatnenou v opravnom prostriedku bola skutočnosť, že predmetom rozhodnutia odporcu bola len malá časť pôdy, ktorá je predmetom ich reštitučného nároku. Pre náležitosti opravného prostriedku platia primerane ustanovenia o žalobe, to znamená, že súd nevyhľadáva dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, lebo tie majú byť obsahom opravného prostriedku a určeným rozsahom preskúmavania je súd viazaný. V prejednávanej veci navrhovatelia ako jediný dôvod nezákonnosti namietali rozsah nehnuteľností, ktoré boli predmetom rozhodnutia a poukazovali na predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13Sp/4/2008-67 zo dňa 10. novembra 2009. Týmto rozhodnutím však bolo rozhodnuté o opravnom prostriedku proti predchádzajúcemu rozhodnutiu odporcu zo dňa 19.11.2007, v ktorom odporca nepriznal navrhovateľom postavenie oprávnených osôb, a to vo vzťahu ku všetkým nehnuteľnostiam, ktoré boli, resp. sú predmetom reštitučného konania. V prejednávanej veci ale odporca rozhodol len vo vzťahu k tým nehnuteľnostiam, kde považoval navrhovateľmi uplatnený nárok za oprávnený, pričom výslovne uviedol, že o ďalších nehnuteľnostiach vydá samostatné rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené nemožno prijať záver, že rozhodnutie odporcu, ktorým nerozhodol o celom uplatnenom nároku, je len z tohto dôvodu nezákonné. Navyše, keď navrhovatelia na pojednávaní pred krajským súdom dňa 17.04.2012 výslovne uviedli (ako to konštatoval aj krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia), že s napadnutým rozhodnutím v celom rozsahu súhlasia a sú spokojní s priznaním nehnuteľností v rozsahu uvedenom vo výroku napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so záverom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods.2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, pretože navrhovatelia nemali v odvolacom konaní úspech, zúčastneným osobám trovy nevznikli a odporca nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.